

Jessie is al meer dan twintig jaar niet buiten geweest

Jessie van Loon (43) kreeg als tiener last van gezondheidsklachten. Ze raakte bedlegerig en is al eenentwintig jaar niet buiten geweest. Toch runt ze haar eigen bedrijf en blijft ze positief.

“Vorig jaar lag ik twintig jaar op bed. Een bizarre mijlpaal, die als een donkere wolk boven me hing. Ik wilde er gewoon niet aan, de gedachte dat ik voor altijd op bed lig en nooit meer naar buiten kan. Want wat is ‘nooit meer’? Ergens ben ik nog steeds een koppig kind dat het maar niet begrijpen wil. Ik kan nog makkelijk twintig jaar leven. Nog eens twintig jaar in

deze houding platliggen... Bij die gedachte krijg ik het benauwd. Daarom wil ik niet te ver vooruitkijken. Als het me naar mijn keel grijpt, probeer ik naar de positieve dingen te kijken. Vroeger speelde ik saxofoon en piano. Nu zing ik, en daar haal ik enorm veel plezier uit. Zo relativeer ik de donkere momenten, door te kijken naar wat ik wél kan.”

“Als kind was mijn motoriek niet best. Ik ging pas lopen toen ik twee jaar was, was een kluns met gym en kon niet met één hand fietsen. Maar ach, er zijn wel meer kinderen wat onhandig. Voor zulke dingen ga je niet langs de huisarts. Op de middelbare school merkte ik dat ik na een avondje stappen de volgende dag flink moest bijkomen. De muziek en de lichtflitsen kwamen keihard bij mij binnen. Bij vriendinnen die twee avonden achter elkaar uitgingen, dacht ik: hoe dan? Ik was al gesloopt na één avond. Misschien was het nachtleven

gewoon niet helemaal mijn ding, dacht ik.

Ik zat op het gymnasium en wilde graag technische natuurkunde gaan studeren. In mijn eindexamenjaar viel ik tijdens een schoolonderzoek zomaar in slaap. De rector maakte me wakker. Een paar maanden later begon ik met mijn been te slepen. De huisarts verwees me door naar het ziekenhuis, waar een scan werd gemaakt. Vermoed werd dat ik MS had. Gelukkig slaagde ik ondanks alles wel voor mijn eindexamen en kon ik zelf nog mijn diploma ophalen. Op de dag van de diploma-uitreiking werd ik opgenomen in het ziekenhuis waar ik met een infuuskuur behandeld zou worden om de MS-klachten te verminderen.”

(Bron RTL Nieuws; klik hier om het hele artikel te lezen)